

Katedra sociálních věd

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK VEDOUCÍHO NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

TÉMA: Fenomén aktivního stáří z perspektivy odcházejících do penze

AUTOR: Lada NEVEČEŘALOVÁ

VEDOUcí BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

OPONENT BP: Mgr. Zuzana Hloušková

Autorka Lada Nevečeřalová si zvolila velmi zajímavé a aktuální téma aktivního stáří. Nejen, že v Česku, které je jednou z nejrychleji stárnoucích populací světa, je toto téma aktuální až akutní, ale též samotná diskuze nad podstatou a chápáním aktivnosti stáří jako kvalitního způsobu stárnutí je velice důležitá. Autorka si proto vybrala velmi vhodné téma, které navíc zpracovala vhodně hned ze dvou základních hledisek metodologie – zaměřila se na velmi úzce specifikovanou skupinu lidí, kterou si definovala věkem dva roky nižším či vyšším než je věk odchodu do důchodu (vzhledem ke klouzavosti tohoto věku dle současné legislativy se tak vyhnula „hrubému“ a nevhodnému stanovení kalendářního věku a vytvořila si tak vzhledem k etapě života homogennější předmětnou skupinu respondentů) a současně velmi dobře teoreticky uchopila tematiku z pohledu jak gerontologie, tak i do tématu vnesla antropologický etnografický pohled.

Po úvodní části, ve které se autorka věnuje obecnému diskurzu ohledně stárnutí, definicemi a jednotlivými kategorizacemi, autorka přistupuje k velmi zevrubnému rozboru penze jako životnímu milníku, adaptace na penzionování jako hlavnímu a dlouhodobému procesu jak před, tak i po samotné penzionizaci a samotné koncepci aktivního stáří, kde se zabývá vůbec vhodností a etickou dimenzí tohoto obecně přijímaného konceptu.

Byť je práce rozdělena striktně na část teoretickou a praktickou, v tomto případě to není na škodu a obsah obou částí na sebe vhodně navazuje. Autorka si v praktické části, která tvoří něco méně než polovinu práce, stanovuje hned čtyři hypotézy (ano, hypotézy, které snaží potvrdit anebo vyvrátit kvalitativní metodou) a snaží se je testovat na vzorku celkem 29 respondentů (14 žen a 15 mužů). Ačkoliv nejsou v antropologii běžné hypotézy, v pojetí autorky se nejedná o chybu, ale o záměr, kde se snaží tedy tyto vstupní hypotézy testovat. Současně hodnotím velmi kladně relativně podrobný výzkum o na bakalářskou práci rozsáhlého vzorku 29 lidí. Navíc se autorka snažila o vyváženou reprezentaci jak genderu, tak i stádia odchodu do penze. Velmi oceňuji diskuzi, která následuje po analýze výzkumu, ve které autorka věcně a jednoznačně hodnotí své hypotézy, zda se potvrdily nebo ne. Byť nejde o tvrdou verifikaci, autorka s pomocí diskutované literatury dochází k přesvědčivým závěrům. Byť jednoznačnost tvrzení je v antropologii občas chápána trochu negativně, v tomto případě je to jen důkaz analytických dovedností autorky.

Celkově práci hodnotím nadprůměrně a doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku **výborně**.